

Sygn. akt II Ca 393/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Piotr Rajczakowski

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. B. (1) i J. B. (2)**

przeciwko **M. D., R. A., R. G., W. C., R. C. i (...)**

o nakazanie złożenia oświadczenia woli

na skutek apelacji pozwanych M. D., R. A. i W. C.

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 9 marca 2015 r., sygn. akt I C 2080/13

I. oddala apelację;

II. zasądza solidarnie od pozwanych R. A. , M. D. i W. C. na rzecz powodów kwotę 1.476 zł, zawierającą należny podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w pos tępowani u apelacyjn ym .

Sygn. akt II Ca 393/15 (transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia)

Początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:06.488]

Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy.

[K 00:00:10.648]

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

[Przewodniczący 00:00:13.518]

Po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 roku w Świdnicy na rozprawie sprawy z powództwa J. B. (1) i J. B. (2) przeciwko M. D., R. A., R. G., W. C., R. C. I (...) o nakazanie złożenia oświadczenia woli na skutek apelacji pozwanych M. D., R. A. i W. C. od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9 marca 2015 roku sygnatura akt I C 2080/13 orzeka punkt 1 oddala apelację, punkt 2 zasądza solidarnie od pozwanych R. A., M. D. i W. C. na rzecz powodów kwotę 1.476 złotych zawierającą należny podatek VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym. Można usiąść Sąd wygłosi uzasadnienie wyroku.

(...)

(...)

(...)

(...)

[Sędzia sprawozdawca 00:01:19.817]

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego, a ponadto ustalił udziały związane z pozostałymi dwoma niewyodrębnionymi lokalami należącymi do(...) w częściach wspólnych o numerach(...) i(...) wynoszą odpowiednio 1670/10.000 i 1536/10.000 i wynika to z opinii biegłego sądowego M. A.. Rozważając całość tak poczynionych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy zważył co następuje. Apelacja pozwanych jest pozbawiona jakichkolwiek uzasadnionych podstaw. Odnośnie 1 i 2 zarzutu apelacji wskazać w pierwszej kolejności należy, że w kwestiach w nich podniesionych Sąd Okręgowy rozpoznając uprzednio sprawę na skutek apelacji i powodów, której uwzględnienie skutkowało uchynieniem wyroku Sądu I instancji z 4 marca 2013 roku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w uzasadnieniu wyroku z 11 lipca 2013 roku (sygnatura II Ca 425/13) dokonał ocen prawnych, z których po pierwsze wynikało, że w rozstrzyganej sprawie obowiązek pozwanych do złożenia oświadczenia woli objętego żądaniem powodów wynikało z uchwał podjętych przez członków (...), a po drugie, że legitymację bierną w rozstrzyganej sprawie ma nie (...), a właściciele wszystkich tworzących (...)lokali, a która to (...) jest tak zwaną małą (...). W takim stanie rzeczy powyższe zarzuty apelacji nie mogły podlegać uwzględnieniu już z tej przyczyny, że zgodnie z artykułem 386 paragraf 6 k.p.c. ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w uzasadnieniu wyroku Sądu II instancji wiążą zarówno Sąd, któremu sprawa została przekazana jak i Sąd II instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Niezależnie zaś już od powyższego wskazać należy, że odnośnie pierwszej ze wskazanych wcześniej kwestii skarżących z uwagi skarżących zupełnie uchodzi, że podstawą ich obowiązku złożenia oświadczenia woli objętego skarżonym orzeczeniem nie był samoistnie przepis artykułu 64 k.c. stanowiący normę ogólną, ale co wynika z uzasadnienia Sądu Rejonowego jak i też wyżej wskazywanego orzeczenia Sądu Okręgowego, przede wszystkim postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z 15 października 2009 roku (sygnatura akt I Ns 616/09) udzielające powodom zgody na wykupienie lokalu za cenę 21.700 złotych jak i uchwała (...) numer (...) z 26 lipca 2008 roku, w której członkowie tej (...) wyrazili zgodę na ustanowienie odrębnej własności i powyższą sprzedaż lokalu powodom za kwotę właśnie 21.700 złotych przy czym ani powyższe prawomocne postanowienie Sądu ani uchwała (...)nie zostały w żaden skuteczny sposób wzruszone. Zupełnie zatem niezrozumiałe jest zarzucanie przez skarżących Sądowi Rejonowemu wskazanie jako podstawy rozstrzygnięcia tylko przepisu artykułu 64 k.c. Niezrozumiałe jest również powoływanie w wywodach uzasadnienia apelacji przepisu artykułu 231 paragraf 1 k.c., który w niniejszej sprawie w ogóle nie ma zastosowania. Uchodzi również uwagi skarżących, że wydane orzeczenie zmierza do ustanowienia odrębnej własności lokalu w jeden ze sposobów przewidzianych w artykule 7 ustawy z 24 czerwca 1994 roku o własności lokali, a mianowicie przez zawarcie umowy od której podpisania skarżący przecież się uchyła. Odnośnie drugiego zarzutu w apelacji wskazać przede wszystkim należy, że pomijając nawet wskazaną

wcześniej kwestię związania Sądu Okręgowego oceną prawną uprzedniego orzeczenia uchylającego wcześniejsze rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zauważyć należy, że powoływanie przez skarżących artykuł 22 ustęp 4 i 5 ustawy o własności lokali odnosi się do tak zwanych dużych (...), a w myśl artykułu 19 ustawy, jeżeli liczba lokali wyodrębnionych i lokali niewyodrębnionych należących nadal do dotychczasowego właściciela nie jest większa niż 7 (jak w niniejszej sprawie) do zarządu nieruchomością wspólną mają odpowiednie zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego i Kodeksu postępowania cywilnego o współwłasności w sprawie nie wykazane zaś zostało, aby właściciele odmiennie uregulowali sposób zarządu w odniesieniu do powołanego przepisu artykułu 19 ustawy. Zupełnie zaś już na marginesie i niezależnie od tych rozważań zauważyć należy, że omawiany zarzut jest o tyle pozbawiony znaczenia, że z przyczyn już wcześniej wskazanych dotyczących pierwszego zarzutu apelacji żądanie powodów dotyczące przedmiotowego w sprawie lokalu było uzasadnione. Nie mógł również zostać uznany za skutecznie podniesiony przez skarżących zarzut niezastosowania przepisu o współuczestnictwie koniecznych przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania wobec pozwanego W. C.. Obciążenie tego pozwanego kosztami procesu, który kwestionował żądanie powodów przy jednoczesnym braku takiego obciążenia jego małżonki, która pozostawiła sposób rozstrzygnięcia decyzji Sądu nie daje żadnych podstaw a takich nie wskazuje również apelacja do podważenia takiego rozstrzygnięcia. Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 385 k.p.c. oddalił apelację o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie artykułu 98 paragraf 1 i 3 w związku z artykułem 391 paragraf 1 k.p.c. a ponieważ pełnomocnik powodów był pełnomocnikiem ustanowionym z urzędu to opłata przyznana na rzecz tegoż pełnomocnika obejmuje również należny podatek VAT. (...)

[K 00:06:29.820]

(...)

[Koniec części 00:06:32.513]